
MONIKA TÓDOVÁ
ÚNOS VIETNAMCA
AKO KALIŇÁK S FICOM PRISTAVILI VLÁDNY ŠPECIÁL ZLOČINCOM

Text: © Monika Tódová, 2026
Vydal: © N Press, s. r. o., v roku 2026 ako svoju 200. publikáciu
Prvé vydanie

ISBN 978-80-8230-493-3

Monika Tódová

ÚNOS VIETNAMCA

MONIKA TÓDOVÁ

ÚNOS VIETNAMCA

AKO KALIŇÁK S FICOM PRISTAVILI VLÁDNY ŠPECIÁL ZLOČINCOM

Všetkým právnikom, ktorí denne
bránia zákon a spravodlivosť
pred zločinom a pred zneužitím
zo strany politikov

– 2. augusta 2018 –

„Denník N zaútočil
na štátnu inštitúciu
a moju osobu a budeme
sa brániť všetkými dostupnými
prostriedkami.“

Robert Kaliňák

– 8. marca 2021 –

„Pokiaľ sa, pani Tódová,
neospravedlníte za to, čo ste o únose
popísali, za poškodenie dobrého mena
Smeru a Roberta Kaliňáka a za to, koľko
škôd ste narobili Slovenskej republike,
tak nemáme žiadny dôvod
sa s vami baviť.“

Robert Fico

Obsah

Úvod 17

Berlín: Únos
na poslednú chvíľu 21
Komisár Voges 25
Trinh Xuan Thanh 31
Precízne nemecké vyšetrovanie 35
Prvé stopy zo Slovenska 39
Chystajte návštevu 43
Ako sme oklamali Poľsko 55
Veľmi krátka návšteva 59
Chýbajúce víza 65
Po únose 73
Odkaz od prezidenta a prvý kontakt s ochrankou 81
Prvé zverejnenie 85
Long Nguyen Hai 91
Môj článok 97
Skončil šéf ochranky 105
Detektor lži 109
Kto uniesol Lajčáka? 117
Prvé vyšetrovanie 121

Zametanie stôp 133
Bodka za Vietnamcom 137
Prepustili iného 143
Voľby 2020 147
Falošná nádej Žilinka 153
Druhý odsúdený 163
Kisku nikto nevypočul 175
Žilinkova drzosť 179
Druhé vyšetrovanie 183
Druhé zametanie 191
Čulák 199
Zlatá vaňa 203
Našiel sa Quang Le Hong 215
Výsluch Kaliňáka 221
Premiéra filmu a Petra 225
Košice a Pucung 233

Poďakovanie 237
Doslov Mariána Leška 239
Poznámky 245
Poznámka autorky 251

Úvod

V roku 1998 na Slovensku padol mečiarizmus a skončil sa režim autokratického premiéra Vladimíra Mečiara. Vtedy by nikto neveril tomu, že únos sa ešte niekedy stane súčasťou slovenskej politiky.

Mečiarova tajná služba v roku 1995 uniesla syna vtedajšieho prezidenta Slovenskej republiky. Autá tajných agentov s pomocou najatých ľudí z kriminálneho podsvetia ho zastavili cestou zo Svätého Jura, kde býval. Naložili ho do auta, naliali doňho alkohol a jeho odpor zlomili elektrickými šokmi aj do oblasti genitálií. Potom ho zúboženého vyložili v rakúskom Hainburgu, kúsok za slovenskými hranicami.

Tento štátny zločin bol dôsledkom politických sporov medzi Mečiarom a prezidentom Michalom Kováčom, ktorý otvorene kritizoval Mečiarove diktátorské metódy a zahraničnú politiku. Slovensko ťahal na Východ smerom do Ruska.

Prezidentov syn Michal Kováč mladší bol podozrivý z podvodu v súvislosti s fingovaným obchodom s textilom z Holandska. Mečiar si zrejme myslel, že ak ho unesie do zahraničia, začnú

ho tam vyšetrovať, čím vyvinie tlak na prezidenta a donúti ho, aby odstúpil.

Obludný štátny zločin zašiel až tak ďaleko, že v roku 1996 bol zavraždený aj dôležitý svedok v celom prípade Róbert Remiáš. Jeho vražda doteraz nie je objasnená, hlavná podozrivá je Slovenská informačná služba.

Únos prezidentovho syna mal byť varovaním a mementom pre všetkých politikov, ktorí po páde mečiarizmu prevzali moc. Také niečo sa už v slovenskej demokratickej politike nemalo zopakovať. To by však nemohli byť vládnucimi politikmi Robert Fico a Robert Kaliňák.

Spoluzakladateľ strany Smer a najbližší človek Roberta Fica Kaliňák bol 22 rokov po únose Michala Kováča mladšieho, teda v roku 2017, nápomocný pri ďalšom hanebnom štátnom zločine. Išlo o únos vietnamského občana Trinh Xuan Thanha z Berlína cez Slovensko až do Hanoja. Únos spáchala vietnamská tajná služba a Robert Kaliňák jej na to poskytol slovenský vládny špeciál.

Tak ako Mečiar nebol nikdy potrestaný za únos Kováča mladšieho, ani Kaliňák nebol zatiaľ potrestaný za únos Trinh Xuan Thanha.

Kým nemecké bezpečnostné zložky začali okamžite po únose vyšetrovanie, na Slovensku bolo dlhé mesiace ticho, ako keby sa nič nestalo. Prvé policajné vyšetrovanie prípadu sa u nás začalo až v roku 2018, viac ako rok po únose. A to na základe môjho článku v Denníku N a na základe môjho trestného oznámenia a bolo len veľmi formálne.

Až druhé slovenské vyšetrovanie v rokoch 2022 až 2024 zozbieralo naozaj podrobné svedecké výpovede policajtov i zamestnancov ministerstva vnútra a všetky dokumenty o tom, ako únos prebiehal. Zaoberalo sa aj možnou korupciou pri únose. Hoci polícia v marci 2024 obvinila osem ľudí z vietnamských bezpečnostných zložiek vrátane bývalého ministra vnútra a dnes generálneho tajomníka komunistickej strany a prezidenta Vietnamu To Lama a aj poradcu premiéra Roberta Fica

Quang Le Honga, prokuratúra o mesiac celé obvinenie zrušila. Vraj pre formálne nedostatky.

Od roku 2024 tak vyšetrovanie na Slovensku zase spí.

Keď som v roku 2018 začala o tejto kauze písať, Robert Kaliňák sa mne i Denníku N, v ktorom pracujem, vyhrážal súdmi. Doteraz v tejto veci nepodal ani jednu žalobu. Vo svojich článkoch som prinášala fakty a svedectvá, ktoré mi poskytli svedkovia. Pretože novinár nemá právomoci orgánov činných v trestnom konaní, v článkoch sa objavili aj informácie, ktoré sa neskôr nepotvrdili. Ale išlo zväčša o okrajové a nie podstatné záležitosti.

Kaliňák je advokát a vie, že na súde by nič nedosiahol. To najdôležitejšie, čo som v tejto veci napísala, by som pred súdom obhájila, preto sa žaloby od Kaliňáka neobávam. Naopak, súd by som privítala. A nielen civilný spor o ochranu osobnosti, ale trestné konanie, ktoré by vyústilo do podania obžaloby. Už aj z toho dôvodu, že niektoré zločiny sú i podľa medzinárodného práva nepremlčateľné.

Na súde, ktorý by v tomto prípade rozhodoval, by verejne zazneli všetky dôkazy a svedecké výpovede. Žiaľ, taký súd je zatiaľ v nedohľadne a čas, ktorý od únosu plynie, robí túto predstavu stále vzdialenejšou.

A to je aj hlavný dôvod, pre ktorý vznikla táto kniha. Nemá nahradiť súd, ale má zverejniť o prípade všetko, o čom Kaliňák a Fico chcú, aby zostalo skryté.

Tak ako je vo vietnamskom väzení skrytý Trinh Xuan Thanh, čiže TXT, ako ho skratkou označujú policajné spisy. A bude tam ešte dlho, lebo je odsúdený na doživotie.

Všetky informácie v tejto knihe pochádzajú zo svedeckých výpovedí v Nemecku a na Slovensku, z vyšetrovania inšpekcie ministerstva vnútra, z vyšetrovania už zaniknutej Národnej kriminálnej agentúry, z rozsudkov nemeckých súdov, z dokumentov nemeckej prokuratúry a z mojej novinárskej práce.

V prípade súdneho sporu ich viem predložiť ako dôkazy.

Mená niektorých svedkov uvádzam iba iniciálkami. Dôvodom je, že buď ide stále o príslušníkov bezpečnostných zložiek a v čase únosu nezastávali dôležité funkcie, alebo sa ocitli v celom prípade iba preto, že boli v nesprávnom čase na nesprávnom mieste.

Berlín: Únos na poslednú chvíľu

23. júla 2017 bola nedeľa. Trinh Xuan Thanh vyšiel o 10.39 spolu so svojou milenkou Thi Minh Phuong z berlínskeho hotela Sheraton, aby sa prešli po blízkom parku Tiergarten. Bol to predposledný deň ich tajného stretnutia.

Manželke povedal, že ide na pár dní do strediska pre žiadateľov o azyl, keďže ho v pondelok 24. júla 2017 čakal dôležitý pohovor s imigračným úradníkom. Táto výhovorka mohla pred jeho manželkou vyzerať dôveryhodne. Žena spolu s ním a ich dcérami, ktoré mali v čase únosu päť a desať rokov, čakala v Nemecku na azyl. Celá rodina sa snažila presvedčiť nemecké orgány, že vo Vietname im pre ich politické postoje hrozí nebezpečenstvo.

Namiesto strediska pre žiadateľov o azyl však išiel Trinh Xuan Thanh do hotela Sheraton čakať svoju priateľku. Thi Minh Phuong priletela za svojím milencom z Vietnamu 19. júla. Po piatich dňoch, teda 24. júla sa chystala odletieť do Paríža, kde sa chcela na chvíľu zastaviť u svojej kamarátky, a potom pokračovať do Hanoja. Počas dní, ktoré mala dvojica

vyhradené pre seba, väčšinou pršalo, a tak takmer vôbec nevychádzali z hotela.

Navštívili akurát Krass Optik blízko Potsdamer Platz alebo taliansku reštauráciu Nuovo Antica Roma v štvrti Tempelhof-Schöneberg.

Vo chvíli, keď konečne vyšli z hotela, dostal vodič Volkswagenu T5 Anh Tu Le signál, že sa akcia začína. Vietnamská tajná služba čakala na svoju príležitosť od 19. júla a toto bola možno jej posledná šanca.

Anh Tu Le sa presunul k parku. Za normálnych okolností by bola všade rušná premávka, ale bola nedeľa a áut bolo oveľa menej. Navyše ešte aj slabo pršalo, takže ani v parku nebolo veľa ľudí. O 10.47 zaparkoval na okraji parku pri veľkej ceste odbočujúcej z Hofjäterallee na chodníku pre chodcov a cyklistov rovno pred prichádzajúcim mileneckým párom.

Na dodávke sa otvorili posuvné dvere, vyskákali z nej agenti vietnamskej tajnej služby, rozbehli sa k Trinh Xuan Thanhovi a jeho priateľke, napadli ich a násilne naložili do auta. Obaja sa bránili a žena aj kričala, ale únoscovia boli v prevahe.

Hneď ako boli všetci v aute, posuvné dvere sa zatvorili a dodávka sa rozbehla. O 11.13 auto dorazilo na veľvyslanectvo Vietnamskej socialistickej republiky na ulici Elsenstraße 3. Celé to trvalo necelú polhodinu.

Zamestnankyňa vietnamskej ambasády o pár minút nato zatelefonovala do vietnamskej cestovnej kancelárie v Berlíne a kúpila mimoriadne drahé letenky za 3820 eur s odletom ešte v ten deň z Berlína cez Peking, Soul až do Hanoja. Dve boli pre vietnamských agentov, tretia pre unesenú ženu. Letenky sa dali kúpiť oveľa lacnejšie priamo na letisku, ale vietnamskí agenti chceli čo najmenej riskovať. Na letisku by unesená musela komunikovať s niekým, kto by im letenky predával, a tomu sa chceli vyhnúť. Ambasáda za letenky zaplatila na druhý deň v hotovosti, keď si zamestnankyňa cestovky prišla na veľvyslanectvo po peniaze.

V pondelok 24. júla unesenú ženu operovali v nemocnici v Hanoji. Mala zlomené rameno a strážili ju policajti. Unesená o zranení pár dní po únose písala svojej kamarátke cez Facebook. Potom však už jej telefónne číslo prestalo fungovať a napriek tomu, že priateľke sľúbila, že sa ozve, už to nikdy neurobila.

Nemecká polícia neskôr uvažovala, či bola milenka Trinh Xuan Thanha naozaj obeťou únosu alebo len volavkou vietnamskej tajnej služby, ktorej v skutočnosti pomáhala. No vzhľadom na to, že únoscovia jej spôsobili zranenia a že vietnamskí agenti presne nevedeli, kedy presne do Berlína 19. júla dorazí (čakali ju na letisku celý deň pri každom možnom prílete), sa nakoniec vyšetrovatelia prípadu rozhodli pre verziu, že o pripravovanom únose nevedela.

Jej pomer s Trinh Xuan Thanhom bol vo Vietname príslušným orgánom známy. Tajná služba vedela, že za ním občas lieta do Berlína. Keď definitívne padlo rozhodnutie, že ho násilne unesú, tak zrejme už len čakali, kedy za ním pôjde najbližšie.

Tým, že sa Trinh Xuan Thanh takto stretával s milenkou, porušil všetky bezpečnostné zásady. Keby bol s rodinou, nebolo by také ľahké ho uniesť, keďže nikto nevedel, kde v Berlíne žijú.

Prečo neskôr na letisku alebo v samotnom lietadle unesená žena nekričala o pomoc? Vieme, že Thi Minh Phuong bola vo Vietname dcérou policajného dôstojníka, pracovala na ministerstve. Jedným z vysvetlení môže byť, že sa bála a chcela chrániť svoju rodinu. Mnohí Vietnamci, ktorí z krajiny utiekli, sa aj dnes stretávajú s tým, že im vietnamská tajná služba odkazuje, aby poslúchali, pretože inak bude s ich rodinou doma zle. Trinhova milenka mala zlomené rameno, určite veľké bolesti, možno dostala aj silné lieky a nakoniec sa zrejme zmierila s tým, že proti takejto presile nemá šancu.

Trinh Xuan Thanh medzitým čakal zamknutý a uväznený na vietnamskom veľvyslanectve a vedel, že práve zmeškal dôležitý pondelkový rozhovor s imigračným úradníkom. Vietnamská tajná služba o stretnutí netušila. Vedela však, že musí konať, a tak sa v utorok 25. júla únoscovia pohli ďalej.